

Contencios administrativ și fiscal.

Încadrare în gradul de handicap grav cu asistent personal.

Sub aspectul acordării dreptului la asistent personal, determinant în acest scop este criteriul potrivit căruia deficiența funcțională afectează capacitatea de autoservire și autoîngrijire, precum și autonomia în plan social al persoanei în cauză, prin raportare la diagnosticul prezentat de reclamantă și criteriile de încadrare în grad de handicap prevăzute de Ordinul menționat anterior. Acest aspect este relevant și de faptul că, referitor la handicapul grav, la parametrii „participare-necesități” Ordinul nr. 982/2013 stabilește că „ în funcție de rezultatul evaluării complexe și de stabilirea gradului de autonomie personală, pot beneficia de asistent personal”.

Or, în privința acordării asistentului personal, instanța constată că concluziile examinării medicale a reclamantei converg spre lipsa autonomiei în plan personal și social, astfel că conform criteriilor medico-psihosociale legale, reclamantul este îndreptățit la asistent personal.

Totodată, instanța mai reține că, în cauza Jivan v. România, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că nu a fost asigurată o protecție efectivă pentru o persoană în vârstă prin evaluarea inadecvată a severității dizabilității sale.

S-a reținut în esență că, atât instanța de judecată, cât și autoritatea emitentă a actului contestat au concentrat aprecierea pe starea medicală a reclamantului, deși s-au invocat argumente legate de situația sa mai largă, atât medicală, cât și socială, și s-au furnizat dovezi în sprijinul acțiunii sale.

În opinia Curții, aceste argumente erau specifice, relevante și importante, dreptul reclamantului la autonomie și respectarea demnității sale nu pare să fi fost luat în considerare în aprecierile interne în cauză (certificatul Comisiei sau decizia Curții de Apel).

În plus, autoritățile nu au ținut cont de vârsta reclamantului, lipsa de autonomie și sprijin și au constatat că acesta nu avea dreptul, în temeiul dreptului intern, la un asistent personal. Ca o consecință a acestor decizii, reclamantul a fost lăsat să se descurce singur, iar autoritățile nu au oferit nicio modalitate practică alternativă pentru a-i asigura sprijinul constant de care avea nevoie.

Astfel, având în vedere vârsta și starea concretă de sănătate a reclamantului, care s-a înrăutățit pe fondul infecției cu virusul SARS-COV2 suferite de reclamant la sfârșitul anului 2021 (fila 45), reclamantul ajungând imobilizat la pat și cu sondă urinară permanentă, instanța reține că reclamantul îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru a beneficia de un asistent personal. Totodată, în condițiile în care prin raportul de evaluare complexă s-a constatat existența unei deficiențe funcționale și/sau structural-anatomică într-un stadiu ireversibil, persoana neputând urma program de recuperare (fila 24), se va stabili valabilitatea permanentă a certificatului de încadrare a reclamantului în gradul de handicap „Grav cu asistent personal”.

SENTINȚA ADMINISTRATIVĂ 617/CAF/2022

(definitivă prin neexercitarea căii de atac a recursului)

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Alba sub dosar nr. xxxx/107/2022 reclamantul AA, în contradictoriu cu pârâta BB a contestat certificatul de încadrare în grad de handicap nr. 3919/29.07.2022, solicitând modificarea acestuia, în sensul încadrării petentului în grad de handicap accentuat cu asistent personal.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin certificatul de încadrare în grad de handicap contestat s-a dispus încadrarea reclamantului în gradul de handicap accentuat, cu valabilitate permanentă, menționându-se că

au fost avute în vedere prevederile Ordinului ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului sănătății publice 982/2013, Cap. 1 Funcțiile mentale pct. II. Evaluarea persoanelor cu regresie (deteriorare) a funcțiilor intelectuale în vederea încadrării în grad de handicap.

Reclamantul a învederat că trebuia încadrat în gradul de handicap grav cu asistent personal, în condițiile în care, conform actelor medicale depuse la dosar, rezultă în mod clar că fiind imobilizat la pat, este dependent, în permanență, de ajutorul altei persoane.

În acest context, instanța constată că conform Referatului medical nr. 1037/09.06.2023 întocmit de către medic primar psihiatrie CC, reiese diagnosticul de sindrom psihoorganic deteriorativ. De asemenea, din Referatul medical nr. 463/14.06.2022 întocmit de către medic specialist urologie DD, reies diagnosticele: HBP, hematurie nespecificată, insuficiență renală acută, retenție cronică de urină. Se menționează că reclamantul are nevoie de sondă vezicală permanentă.

Pe de altă parte, în scrisoarea medicală nr. 736/14.06.2022, eliberată de către Dr. EE medic primar medicină de familie se specifică faptul că reclamantul este persoană nedeplasabilă (fila 38).

Așa fiind, pârâta, în evaluarea afecțiunii mentale, a reținut că definiții în stabilirea gradului de handicap, în această situație, sunt parametrii obiectivi valoarea GAFS și MMSE.

Așa fiind, din cuprinsul buletinului de examinare psihologică nr. 198/08.06.2022, întocmită de psiholog specialist FF, reies valoarea scorului GAFS=45 și scorul MMSE =15, iar în urma evaluării reclamantului de către echipa multidisciplinară din cadrul GG, în virtutea atribuțiilor sale, se constată o deteriorare cognitivă și funcțională pe model demential, cu valoarea GAFS=31-40 și MMSE=14, astfel cum au fost menționate în potrivit Fișa de evaluare psihologică nr. 883560/19.07.2022.

Cu ocazia evaluării de către GG s-a evidențiat faptul că reclamantul are orientarea spațio - temporală pierdută și este imobilizat la pat, depinzând în totalitate de altă persoană pentru realizarea activităților cotidiene (fila 30).

În evaluarea acestei afecțiuni, legiuitorul a stabilit următoarele:

„Cerința de bază pentru demență este dovada declinului memoriei și a gândirii, declin care să aibă un grad suficient pentru a afecta autonomia personală și socială (capacitatea de autoîngrijire - inclusiv controlul sfincterian - și capacitatea de autoservire, autogospodărire, mobilizare, comunicare).

Or, conform constatărilor cuprinse în cadrul anchetei sociale efectuate la data de 06.06.2022 de către HH, se reține, în termeni lipsiți de echivoc, faptul că reclamantul este dependent de ajutorul altei persoane în ceea ce privește activitățile de bază de zi cu zi. Astfel, reclamantul necesită ajutor integral pentru igiena corporală, îmbrăcat, la servirea și hrănirea, este imobilizat la pat și depinde în totalitate de alții pentru prepararea hranei/hrănirea, este incapabil de activități gospodărești, gestionarea veniturilor proprii, efectuarea de cumpărături și conformarea la recomandările medicale. De asemenea, este dezorientat în timp și spațiu, memoria este afectată parțial, are nevoie de multă atenție.

Ca atare, rezultă în mod clar că afecțiunile de care suferă reclamantul prezintă toate manifestările unei deficiențe grave, fiind lipsit de capacitatea de autoservire și autoîngrijire și necesită supraveghere permanentă.

În consecință, având în vedere că documentele medicale, precum și inclusiv evaluarea medico-psihosocială realizată de GG au relevat date care infirmă valorile parametrilor obiectivi MMSE și GAFS stabiliți de către psihologi cu ocazia evaluării reclamantului în vederea încadrării în grad de handicap, instanța reține că reclamantul prezintă o deficiență gravă și nu doar accentuată, cum s-a stabilit de către pârâtă.

Totodată, sub aspectul acordării dreptului la asistent personal, determinant în acest scop este criteriul potrivit căruia deficiența funcțională afectează capacitatea de autoservire și

autoîngrijire, precum și autonomia în plan social al persoanei în cauză, prin raportare la diagnosticul prezentat de reclamantă și criteriile de încadrare în grad de handicap prevăzute de Ordinul menționat anterior. Acest aspect este relevat și de faptul că, referitor la handicapul grav, la parametrii „participare-necesități” Ordinul nr. 982/2013 stabilește că „ în funcție de rezultatul evaluării complexe și de stabilirea gradului de autonomie personală, pot beneficia de asistent personal”.

Or, în privința acordării asistentului personal, instanța constată că concluziile examinării medicale a reclamantei converg spre lipsa autonomiei în plan personal și social, astfel că conform criteriilor medico-psihsociale legale, reclamantul este îndreptățit la asistent personal.

Totodată, instanța mai reține că, în cauza Jivan v. România, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că nu a fost asigurată o protecție efectivă pentru o persoană în vârstă prin evaluarea inadecvată a severității dizabilității sale.

S-a reținut în esență că, atât instanța de judecată, cât și autoritatea emitentă a actului contestat au concentrat aprecierea pe starea medicală a reclamantului, deși s-au invocat argumente legate de situația sa mai largă, atât medicală, cât și socială, și s-au furnizat dovezi în sprijinul acțiunii sale.

În opinia Curții, aceste argumente erau specifice, relevante și importante, dreptul reclamantului la autonomie și respectarea demnității sale nu pare să fi fost luat în considerare în aprecierile interne în cauză (certificatul Comisiei sau decizia Curții de Apel).

În plus, autoritățile nu au ținut cont de vârsta reclamantului, lipsa de autonomie și sprijin și au constatat că acesta nu avea dreptul, în temeiul dreptului intern, la un asistent personal. Ca o consecință a acestor decizii, reclamantul a fost lăsat să se descurce singur, iar autoritățile nu au oferit nicio modalitate practică alternativă pentru a-i asigura sprijinul constant de care avea nevoie.

Astfel, având în vedere vârsta și starea concretă de sănătate a reclamantului, care s-a înrăutățit pe fondul infecției cu virusul SARS-COV2 suferite de reclamant la sfârșitul anului 2021 (fila 45), reclamantul ajungând imobilizat la pat și cu sondă urinară permanentă, instanța reține că reclamantul îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru a beneficia de un asistent personal. Totodată, în condițiile în care prin raportul de evaluare complexă s-a constatat existența unei deficiențe funcționale și/sau structural-anatomică într-un stadiu ireversibil, persoana neputând urma program de recuperare (fila 24), se va stabili valabilitatea permanentă a certificatului de încadrare a reclamantului în gradul de handicap „Grav cu asistent personal”.

Pentru cele ce preced, acțiunea reclamantului se impune a fi admisă, drept pentru care, în baza disp. art. 18 alin.1 din Legea nr. 554/2004, instanța va anula certificatul de încadrare în grad de handicap nr. 3919/29.07.2022 și va obliga pârâta să emită un nou certificat prin care să dispună încadrarea reclamantului în gradul de handicap „Grav cu asistent personal”, cu valabilitate permanentă.